

Sygn. akt I C 96/21

Dnia 18 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 18 października 2021 r. w N.

sprawy z powództwa (...) Banku (...) S.A. w W.

przeciwko P. G.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej (...) Banku (...) SA w W. na rzecz pozwanego P. G. kwotę 2.952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu przez adw. M. O..

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wyrok,
2. odpis wyroku doręczyć pełnomocnikom stron,
3. kal. 7 dni.

N., dnia 18 października 2021r. Sędzia Grażyna Poręba

Sygn. akt I C 96/21

UZASADNIENIE

pkt. II wyroku z dnia 18 października 2021r.

Uwzględniając wniosek pozwanego z dnia 19 kwietnia 2021r., postanowieniem z dnia 10 maja 2021r. Sąd ustanowił pełnomocnika z urzędu, którego wyznaczyła Okręgowa Rada Adwokacka w K. ze wskazaniem w trybie art. 117³ § 3 k.p.c na adw. M. O. (k. 146)

Zarządzeniem z dnia 31 maja 2021r. Okręgowa Rada Adwokacka wyznaczyła dla pozwanego pełnomocnika z urzędu w osobie adw. M. O. (k.154).

W piśmie z dnia 6 lipca 2021r. pełnomocnik z urzędu pozwanego przedstawił stanowisko w sprawie oraz wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych, o ile nie zostanie złożony spis kosztów, ewentualnie o przyznanie na rzecz pełnomocnika, kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu wraz z należnym podatkiem od towarów i usług oraz oświadczył, że koszty te nie zostały zapłacone w całość ani w części (k.163).

Sąd zważył, co następuje:

O kosztach procesu w przedmiotowej sprawie, Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Sąd obciążył obowiązkiem ich zwrotu na rzecz strony przeciwnej, powoda jako, że on jest stroną przegrywającą proces w całości.

Na koszty w kwocie 2.952 zł złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu wraz z należnym podatkiem Vat (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3.12.2015r., III CZP 90/15, OSNC 2017/1/3, Lex nr 1928532).

W przedmiotowej sprawie wartość przedmiotu sporu wynosiła 42.080,63 zł. Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłacanej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019 poz. 18 t.j.) opłatę ustala się w wysokości określonej w rozdziałach 2-4, przy czym nie może ona przekraczać wartości przedmiotu sprawy. W myśl § 8 pkt.5 cyt. rozporządzenia opłaty wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10 000 zł do 50 000 zł - 2400 zł.

Przy uwzględnieniu należnej stawki Vat (§ 4 pkt 3) w wysokości 23 % czyli 552 zł, wynagrodzenie pełnomocnika urzędu dało kwotę 2.952 zł brutto.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie drugim wyroku na zasadzie powołanych przepisów.

Sędzia Grażyna Poręba

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi z urzędu pozwanego,
3. kal. tydzień

N., dnia 28 października 2021r. Sędzia Grażyna Poręba

Sygn. akt I C 96/21

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 października 2021 r.

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. w W. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 16 stycznia 2020r., domagała się zasądzenia od pozwanego P. G. kwoty 42.080,63 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 16 stycznia 2020r. do dnia zapłaty liczonych od kwoty 38.545,11 zł oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego. (k. 1-3, k.71, k.170-172).

W uzasadnieniu podała, że w dniu 5 maja 2015r. pozwany zawarł z (...) Bank S.A. umowę kredytu nr (...) (...). Strona pozwana jednakże nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, w konsekwencji czego wierzyciel wezwał pozwanego do zapłaty zaległości a następnie w dniu 6 czerwca 2019r. wypowiedział umowę, co spełnia wymogi stawiane przez art. 75c prawa bankowego. Cała należność stała się z dniem 22 sierpnia 2019r. wymagalna. Powód na podstawie umowy o przejęciu zorganizowanej części (...) Bank (...) S.A. nabył wierzycielność w stosunku do powoda. Informacja o przejęciu została ujawniona w KRS. Na kwotę objętą żądaniem składa się kapitał w kwocie 38.545,14 zł, odsetki umowne w kwocie 1.989,05 zł naliczone od dnia 1 lutego 2019r do dnia 21 sierpnia 2019r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w kwocie 1.546,44 zł naliczone od dnia 22 sierpnia 2019r. do dnia 15 stycznia 2020r.

W nakazie zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 13 maja 2020r. Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny uwzględnił żądanie pozwu w całości (k.3/v).

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2020r., tam. Sąd przekazał sprawę do o tut. Sądu (k.6/v).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwany P. G. wskazał, że bank nie wypowiedział umowy kredytu (k.4/v).

Na wniosek pozwanego z dnia 19 kwietnia 2021r. (k.127-128), postanowieniem z dnia 10 maja 2021 r. Sąd ustanowił dla pozwanego P. G. pełnomocnika z urzędu (k. 146), na którego Dziekan (...) wyznaczył adw. M. O. (k. 154).

W piśmie z dnia 6 lipca 2021 r. pełnomocnik pozwanego z urzędu, domagał się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych, ewentualnie o przyznanie na jego rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, które nie zostały uiszczone w żadnej części (k.163-165).

W uzasadnieniu wskazał, że powód w żaden sposób nie wykazał, aby nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego w ramach zorganizowanej części (...) Bank (...) S.A. Powód przejął tylko część działalności poprzedniego wierzyciela i tym samym tylko część wierzytelności. Przejście wierzytelności nie może zatem opierać się tylko na twierdzeniach powoda. Nieprawdą jest także, aby powód wzywał pozwanego do spłaty należności oraz by wysłał mu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Przeczy aby kiedykolwiek dokumenty takie otrzymał, a powód nie przedłożył żadnego dowodu na tę okoliczność. Nawet gdyby wypowiedzenie umowy zostało doręczone pozwanemu (czemu przeczy), to jego treść była sprzeczna z art. 75c ustawy Prawo bankowe, gdyż bank winien najpierw wezwać pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni, a dopiero po bezskutecznym upływie tego terminu, ewentualnie wypowiedzieć umowę kredytu. W niniejszej sprawie warunki określone w powołanych przepisach nie zostały zachowane. W przedłożonym przez powoda wezwaniu do zapłaty brak jest terminu spłaty zaległości jedynie zawiera ono sformułowanie, że uregulowanie zadłużenia ma nastąpić natychmiastowo pod rygorem podjęcia kroków prawnych a nie wypowiedzenia umowy. Powód nie informował zatem o możliwości wypowiedzenia umowy. Informacja o złożeniu wniosku o restrukturyzację także nie spełnia wymagań art. 75c ust. 2 prawa bankowego. Powyższe prowadzi zatem do konkluzji, że bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy, a jeżeli przesłanki przewidziane przez prawo bankowe nie zostały spełnione, jak w tym przypadku, czynność taka jest nieważna. Zarzucił także, że powód nie udowodnił nadto faktu, aby pozwany popadł w zwłokę z płatnością poszczególnych rat jak również tego od kiedy miałyby zalegać z ich płatnością. Nie zostało także wyjaśnione w jaki sposób została wyliczona kwota objęta żądaniem pozwu. Nie wskazała, od jakich kwot i na jakiej podstawie, według jakiej stopy procentowej.

Ostatecznie, strony podtrzymały stanowiska (k. 238-239, k.240).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 maja 2015r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. a P. G. została zawarta umowa kredytu gotówkowego nr (...) \ (...) na kwotę 59.667 zł przeznaczona na cele konsumpcyjne,. Umowa została zawarta na czas określony, tj. do 2.05.2022r. (84 raty). Termin spłaty pierwszej raty kredytu przypadał na 1.06.2015r. Wysokość raty została ustalona na kwotę 1.100,71 zł, z tym że ostatnia wyrównująca na kwotę 1.101,16 zł. Oprocentowanie kredytu było zmienne, na dzień zawarcia umowy wyniosło 7,99 % w stosunku rocznym. Prowizja wynosiła 3.364,96 zł, opłata przygotowawcza 1.200 zł.

W związku z przystąpieniem przez kredytobiorcę do ubezpieczenia, opłata z tego tytułu miała być pobrana jednorazowo, w dniu 12 maja 2015r., w wysokości 6.432 zł. Całkowity koszt kredytu na dzień zawarcia umowy wyniósł 26.361,09 zł. (...) ustalono na 10,86 %. Całkowita kwota kredytu z uwzględnieniem kosztów w postaci prowizji, opłaty przygotowawczej i składki ubezpieczeniowej wynosiła 70.663,95 zł. Całkowita kwota do zapłaty wyniosła 92.450,09 zł.

Brak spłaty kredytu w terminie powodował powstanie zadłużenia przeterminowanego od którego Bank mógł pobierać odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, które na dzień zawarcia umowy wynosiły 10,00 %, a nadto podjęcia czynności windykacyjny zmierzających do spłaty zaległości. Umowa mogła

zostać wypowiedziana przez każdą ze stron z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia. Nadto bank mógł wypowiedzieć umowę m.in. w wypadku naruszenia warunków jej udzielenia wynikających z umowy po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zaprzestania naruszeń.

W dniu następnym po upływie okresu wypowiedzenia zadłużenie kredytobiorcy z tytułu udzielonego kredytu stawało się natychmiast wymagalne.

(dowód: umowa kredytu – 82-85, wniosek o kredyt – k.86-87, k.90-9, 1 oświadczenia kredytobiorcy – k.88-8, wnioskopolisa – k.93-97, taryfa opał i prowizji – k.98, regulamin – k.99-100, harmonogram spłat – k.101-102)

W 2018r. w trybie art. 526 § 1 pkt. 4 ksh, doszło do podziału (...) Bank (...) S.A. poprzez przeniesienie na bank przejmujący (...) Bank (...) S.A. części majątku banku dzielonego (...) Bank (...) S.A. w formie zorganizowanej części przedsiębiorstwa banku dzielonego w zakresie określonym w uchwałach o podziale oraz w planie podziału.

(dowód: wydruk KRS - k.16-72, k. 175- 232, treść rejestru (...) Bank (...) S.A. nr (...) dostępna portalu internetowym)

Aktualny wierzyciel wystosował do pozwanego pismo datowane na 3 kwietnia 2019r. zatytułowane ostateczne wezwanie do zapłaty, w którym wskazał, iż w związku z brakiem terminowej obsługi wierzytelności ostatecznie wzywa do natychmiastowego uregulowania całego zadłużenia przeterminowanego, które wynosiło 3.322,93 zł. W piśmie wskazano, iż brak spłaty w terminie do 24 kwietnia 2019r. spowoduje podjęcie dalszych kroków prawnych, w tym skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego celem uzyskania tytułu wykonawczego. Jednocześnie zaproponowano pozwanemu, jeśli ma problem z uregulowaniem płatności, ustalenia innej formy spłaty, zgodnie z załączoną broszurą informacyjną. W celu restrukturyzacji lub zmiany warunków umowy kredytowej poinformowano o konieczności skontaktowania się z bankiem.

Następnie, w piśmie z dnia 3 czerwca 2019 r. powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dnia 5 maja 2015r. jednocześnie wezwał do zapłaty całej wierzytelności w kwocie 39.844,63 zł w ciągu 30 dni od otrzymania niniejszego wypowiedzenia. Pismo to zostało skierowane do pozwanego w dniu 4 czerwca 2019r. na adres wskazany w umowie. Korespondencja nie została odebrana, podwójnie awizowana

(dowód: pismo z dnia 3.04.2019r. – k.117 wraz z broszurą informacyjną – k.118, wypowiedzenie umowy – k.119, potwierdzenie nadania i odbioru – k. 174-175)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez powoda, które nie budziły żadnych wątpliwości Sądu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 42.080,63 zł na podstawie zawartej pomiędzy pozwanym a podmiotem (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 5 maja 2015r. umowy kredytu gotówkowego. Powód stał na stanowisku, że prawo do przedmiotowej wierzytelności nabył w ramach przejęcia zorganizowanej części przedsiębiorstwa poprzedniego wierzyciela.

Powołując się na powyższe fakty powód powinien je zatem wykazać a więc nie tylko istnienie roszczenia ale także nabycie wierzytelności czyli swoją legitymację czynną.

Powód w pismach procesowych, wyjaśniał że nabył część (...) Banku (...) S.A. powołując się tym samym na treść wpisów ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym powoda oraz poprzedniego wierzyciela. Owszem, przyznać należy rację powodowi, że sam fakt przejęcia wynika z powoływanego, ogólnodostępnego rejestru sądowego, ale wymaga zauważenia, co także wynika z treści powoływanego wpisu, powód miał nabyć tylko i wyłącznie część zorganizowanego przedsiębiorstwa. W konsekwencji czego, na co słusznie zwraca uwagę pozwany, niewiadome jest

czy ta część obejmowała wierzycelność w stosunku do pozwanego a objętą przedmiotem żądania. W procesie cywilnym, zgodnie z treścią art. 6 k.c., powód powołując się na ten fakt powinien był go udowodnić, przedkładając stosowne dokumenty, tym bardziej, iż pozwany wielokrotnie okoliczność tę podważał. Zgodnie bowiem z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, a za prawdziwe mogą być więc przyjęte w procesie cywilnym jedynie te fakty, które zostały udowodnione przez stronę obciążoną ciężarem ich dowodzenia, zaś pominięte powinny zostać te fakty, które przez stronę obciążoną obowiązkiem dowodzenia nie zostały w sposób należyty wykazane.

W konsekwencji czego nieprzekonujące są twierdzenia powoda o tym, że nie był w stanie przedłożyć umowy o przejęciu albowiem była zbyt obszerna. Celem wykazania legitymacji mógł przedłożyć chociażby jej część, wypis dotyczący mających znacznie dla tego postępowania treści, czy np. zakres składników przejmowanych, część planu podziału itp. W innych spawach podobnych do tej, niejednokrotnie wierzyciele przedkładają wypisy z takich dokumentów. Powód przejął jakąś część przedsiębiorstwa poprzedniego banku, ale nie sposób ustalić aby dokładnie w zakresie umów kredytowych (trwających, wymagalnych czy tych odnośnie których toczą się już postępowania) także przejął prawa i obowiązki poprzednika.

Wobec tych argumentów, w ocenie Sądu, powód nie zdołał wykazać swojej legitymacji.

Należy dodatkowo wskazać, że w przedmiotowej sprawie, sam fakt zawarcia umowy był niesporny. Pełnomocnik pozwanego wskazywał jednakże, że powód nie wykazał aby pozwany uchylał się od płatności rat i tym samym by bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy, a który to proces dodatkowo odpowiadałby wymaganiom art. 75 w zw. z art. 75c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe.

Przedmiotowa umowa o kredyt gotówkowy miała wiązać strony do 5 maja 2022r. czyli do momentu zapłaty ostatniej 84 raty. Umowa mogła zostać wypowiedziana, w sytuacji kiedy kredytobiorca nie wywiązał się z warunków umowy czyli między innym z spłaty rat. Pozwany fakt ten kwestionował, z kolei strona powoda nie przedłożyła żadnego dokumentu – np. wydruku z rachunku na które uiszczane były raty, a z którego by wynikało, że pozwany nie wywiązuje się z umowy a co w dalszej kolejności warunkowałyby wypowiedzeniem umowy. Tymczasem całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę została ustalona na 92.450,09 zł, z kolei powód domaga się 42.080, 63 zł, z tym, że kwoty 38.545,14 zł tytułem wymagalnego kapitału. Pozwala to przypuszczać, że pozwany jednakże wywiązywał się z przyjętego na siebie zobowiązania i spłacał raty. Powód nie wyjaśnił, dlaczego zrezygnował z dochodzenia części zobowiązania.

Bez względu nawet na powyższe, nie sposób także uznać by powód wykazał, że umowa została skutecznie wypowiedziana a samo powództwo nie było przedwczesne.

Zgodnie bowiem z art. 75 ustawy z dnia 29.08.1997r. prawo bankowe, bank może wypowiedzieć umowę w przypadku niedotrzymania jej warunków przez kredytobiorcę, jednakże jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych (art. 75c ust. 1 cyt. ustawy). W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia (art. 75c ust. 2).

W aktach sprawy brak jest jednakże jakiegokolwiek dokumentu, który by potwierdzał, że pozwany został, przed wypowiedzeniem umowy, wezwany do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni. Wymagań tych nie spełnia pismo z 3 kwietnia 2019r. W jego treści brak jest określenia jednoznacznego terminu, nie krótszego niż 14 dni (w piśmie mowa o niezwłocznym terminie oraz do 24.04.2019r.) ani także nie odnosi się do sankcji wypowiedzenia kredytu. O realizacji obowiązków postawionych przez art. 75c będzie można mówić nie w odniesieniu do każdego wezwania do zapłaty, ale tylko takiego, które jest powiązane z zastosowaniem sankcji wypowiedzenia kredytu.

W tym miejscu wymaga nadto podkreślenia, że omawiane regulacje mają za zadanie w znacznym stopniu chronić kredytobiorcę, który może z różnych powodów opóźniać się w spełnieniu świadczenia, czyli niewywiązania się z warunków umowy, czasami także niezależnych od niego. Kredytodawca więc jest zobligowany do wezwania

kredytobiorcy, który opóźnia się w spełnieniu świadczenia, wyznaczając mu termin nie krótszy niż 14 dni roboczych, do dokonania spłaty i w ten sposób zapewniając mu jeszcze możliwość spełnienia należnego świadczenia w wyznaczonym terminie (przed podjęciem innych działań przez bank).

Z poczynionych ustaleń, wynika jednakże, że powód obowiązkom tym nie sprostał, nie zachował procedury przewidzianej przez prawo bankowe, w każdym razie do akt nie przedłożył wezwania do zapłaty wraz potwierdzeniem jego nadania i odbioru przez pozwanego, dlatego też wypowiedzenie umowy było nieprawidłowe.

Podsumowując powyższe, w ocenie Sądu powód nie udowodnił swojej legitymacji a nadto, w świetle przytoczonych argumentów, by wypowiedzenie umowy było skuteczne, dlatego też powództwo należało ocenić jako przedwczesne.

Niemniej już tylko na marginesie należy wskazać dodatkowo, że budzi także wątpliwości Sądu sama treść umowy i sposób jej sporządzenia. Umowa jest sporządzona w sposób niezrozumiały, a jej zapisy mogą wprowadzać w błąd konsumenta. Istotne kwestie odnoszące się do kwoty udzielonego kredytu, dodatkowych opłat czy całkowitej kwoty do zapłaty zostały umieszczone w środku umowy pomiędzy mniej istotnymi jej zapisami. Weryfikacja wskazanych tam kwot jest trudna i bez sięgnięcia do innych zapisów umowy - niemożliwa. Brak ich precyzyjnego wyjaśnienia. Dla przykładu, w umowie rubryka – koszt z tytułu objęcia ochroną ubezpieczeniową (§ 8 umowy, k.84) jest nieuzupełniona. W innych zapisach również nie ma informacji o jej wysokości czy w ogóle o fakcie objęcia ubezpieczeniem, w sytuacji kiedy z dokumentów dołączonych do pozwu wynika, że pozwany był takim ubezpieczeniem objęty a składka w kwocie 6432 zł, została uwzględniona już w samej kwocie kredytu, co można ustalić przeprowadzając dopiero działania matematyczne.

W tym stanie rzeczy, Sąd żądanie oddalił o czym orzekł jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu, Sąd orzekł jak w pkt. II wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Sąd obciążył obowiązkiem ich zwrotu na rzecz strony przeciwnej, powoda jako, że on jest stroną przegrywającą proces w całości. Na koszty w kwocie 2.952 zł złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu wraz z należnym podatkiem Vat (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3.12.2015r., III CZP 90/15, OSNC 2017/1/3, Lex nr 1928532). W przedmiotowej sprawie wartość przedmiotu sporu wynosiła 42.080,63 zł. Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłacanej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019 poz. 18 t.j.) opłatę ustala się w wysokości określonej w rozdziałach 2-4, przy czym nie może ona przekraczać wartości przedmiotu sprawy. W myśl § 8 pkt.5 cyt. rozporządzenia opłaty wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10 000 zł do 50 000 zł - 2400 zł. Przy uwzględnieniu należnej stawki Vat (§ 4 pkt 3) w wysokości 23 % czyli 552 zł, wynagrodzenie pełnomocnika urzędu dało kwotę 2.952 zł brutto.

Sędzia Grażyna Poręba

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie, projekt sporządzony przez P. A. P. P.,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. kal. 14 dni,
4. proszę odnotować, iż zażaleniu zostanie nadany bieg albo wraz z apelacją albo po upływie terminu do wniesienia apelacji dlatego po upływie terminu, jeżeli nie wpłynie apelacja, przedłożyć niezwłocznie celem nadania biegu zażaleniu.

N., dnia 23 listopada 2021r.

Sędzia Grażyna Poręba